

Biblická čtení:

Skutky apoštolů 7, 55-60: Štěpán, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a užíval Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“ Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul. Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.

1List Petřův 2, 1-10: Odhoďte tedy všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist, jakékoliv pomlouvání a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení; vždyť jste ,okusili, že Pán je dobrý! Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je ,vyvolený a vzácný‘. I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. Neboť v Písmu stojí: ,Hle, kladu na Siónu kámen vyvolený, úhelný, vzácný; kdo v něj věří, nebude zahanben.‘ Vám, kteří věříte, je vzácný, ale nevěřícím je to ,kámen, který stavitelé zavrhli; ten se stal kamenem úhelným‘, ale i ,kamenem úrazu a skálou pádu‘. Oni přicházejí k pádu svým vzdorem proti slovu – k tomu také byli určeni. Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Kdysi jste ,vůbec nebyli lid‘, nyní však jste lid Boží; pro vás ,nebylo slitování‘, ale nyní jste došli slitování.

Jan 14, 1-14: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte.“ Řekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“ Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky! Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci. A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby byl Otec oslaven v Synu. Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.

Já jsem ta cesta, pravda a život

Můžeme být trochu znejistěni, co bude dál, pokud budu vyslána na vinici Páně do plzeňské diecéze. A docela jistě nás válka na území Ukrajiny zneklidňuje, že příště jsme na řadě my. Pokud budou použity jiné zbraně, jsme cílem již teď. Na druhé straně korunovace a slib Karla III. sloužit oddaně lidu UK a Commonwealthu zakončený prosbou: K tomu mi dopomáhej Bůh. Zítra výročí konce 2. světové války.

V dnešních textech Písma se také střídají těžká slova o lidské tvrdosti a lidském utrpení se slovy útěchy.

Ježíš nás vyzívá k nastoupení cesty. S Tomášem říkáme: Nevíme, kam jdeš. Jaký je cíl mé životní cesty. Ujistěme se, že víme, jaký je náš cíl: přijít k Bohu, do Božího království. Hledejme Ježíšovy směrovky a jděme krůček po krůčku podle nich.

Jak může být někdo tím, kdo je pro můj život rozhodující. Jak může být Ježíš tím, kdo je pro můj život rozhodující. Před časem Helenka s Martinem děkovali za 20 let společného života. Zažíváš, že s tvým partnerem/partnerkou je tvůj život naplněný. Já nejen mám vzor v Kristu, ale přijmu Krista do svého srdce. Pak měníme hodnotový žebříček, náš život se proměňuje. Chci jít nejen za tebou, ale chci jít s tebou,

prosím, buď se mnou, převezmi Pane Ježíši spoluzodpovědnost za můj život. Není už zodpovědnost za život, za rodinu, za to, jestli vydělám dost peněz jen na mně, Pán Ježíš převzal spoluzodpovědnost.

Já jsem pravda. Není to filosofický pojem. Mluvit pravdu, chceme, aby druzí vůči nám byli pravdiví, abychom mohli žít pravdivý život. Dnes si připomeňme dva rozměry pravdy: Pravdy o Bohu, jestli je a pokud ano, jaký je. A pravdy o sobě. Musíme se snažit nalít si čistého vína. Snažím-li se o to v přítomnosti Pána Ježíše, nevymlouvám se, nezapírám, mohu bez obav Pánu Ježíši věřit, že nic nezneužije.

Špatně se žije ve světě, ve kterém si nemůžeme věřit. Nevěříme policii, soudům, politikům, novinám, nedůvěřujeme dokonce ani tomu, že informace na výrobku je pravdivá. Mohu být pravdivý bez Boha, ale garantem pravdy jsem jen já. Ježíš mi vždycky ukáže, kde jsem v rozporu s pravdou. Získáváme postupně novou přirozenost, neláká mě už vypadat před druhými lépe, nesnažím se vypadat tak, jak se to očekává, je to osvobozující.

Pozemský život pohlcuje smrt. Je to omezený život. Já jsem život – Ježíš míní život věčný. Život v Kristu je nová kvalita života, na který smrt už nestačí.